

שני עכברים

שוויצרית) וליד
הבית צמחו
פרחים בכל צבעי
הקשת.
בני היה עכבר
חמוד. אחיו פיט
היה חמוד גם כן
רוב הזמן, אך
לפעמים היה גם
קצת שובב.

עוד כשהיה קטן
מאוד למד בני לנום
מדי פעם כדי לא
להיות עייף כל הזמן.
אחיו פיט שנא שינה
באמצע יום! הוא
חשב שרק תינוקות
נרדמים מדי פעם
ולכן השתדל לישון
כמה שפחות.

היה היה פעם עכבר קטן בשם בני, ולו אח
צעיר בשם פיט. האחים עכברים נראו כמעט
זהים.

לולא טלאי קטן לבן בקודקוד ראשו של פיט
אפשר היה לחשוב שהם תאומים זהים, רק
שבני היה גבוה יותר מפיט.
האחים עכברים גרו בבית עכברים קטן בקצה
של שדה, לא רחוק מכאן.
הבית שלהם היה צהבהב (אפשר היה
לפעמים לחשוב שהוא עשוי מגבינה

קצת תנומה לפנות ערב, כדי שיוכלו להישאר ערים ולראות את הסרט. כלומר כולם פרט לפיט.

"אני לא מבין אתכם, חברה, שינה היא לתינוקות! אני גדול מספיק ולא אירדם בזמן הסרט!" התרברב פיט.

"פיט, כולם ישנים ביום מדי פעם, לא רק תינוקות" אמר בני "אפילו אמא ואבא והסבים תופסים תנומה."

פיט רק עקם את אפו "לא ישנתי ואני אראה את הסרט כוולו!" אמר "אתם רק אוסף של תינוקות."

העכברים האחרים לא התווכחו. לא היה כל טעם להתווכח עם פיט. לפעמים עכברון קטן

יום אחד בני ופיט שיחקו במגרש משחקים של העכברים שבשכנות.

היה זה מגרש נהדר עם נדנדה קטנה, מגרש כדורגל וגלגל אימונים שכולם אהבו להתגלגל בו.

יום אחד כל עכברי הסביבה היו מרוגשים מאוד. באותו הערב אמורים היו להקרין בטלוויזיה סרט "גיבור-על" שכולם אהבו מאוד. כל היום לא שוחחו ביניהם אלא רק על זה. כל העכברים הקטנים חטפו

שששש..הסרט מתחיל!" אמר פיט והתיישב
בנוחיות על הכרית הרכה שלו.
ואתם מבינים כבר שאחרי כמה רגעים הרגיש

שהעפעפיים שלו נעשו כבדים.
תחילה הוא ניסה לשנות את תנוחתו על
הספה, אחר כך קם ועבר לצדה השני, כדי
להתרענן קצת.

אבל זה לא עזר. הוא הרגיש שהוא נרדם.
"אוי! אני לא יכול הרי להירדם!" חשב לעצמו.
הוא אפילו ניסה לנענע את ראשו קדימה

יכול להיות כזה יודע-הכל חשבו, ולא כדאי
להתאמץ ולהסביר לו משהו.
מאוחר יותר בני ופיט התכוננו לראות את
הסרט.

הם לבשו את הפיג'מות התואמות שלהם,
הכינו קצת פופקורן בטעם גבינה שוויצרית
והתיישבו עם כריות על הספה הנוחה שלהם.
"בני, אני כל כך מרוגש שאין לי כבר סבלנות.

אני רוצה לראות את הסרט" אמר פיט
בהתרגשות "כל כך הרבה זמן חיכיתי שיציגו
אותו בטלוויזיה."

"גם אני" ענה בני "ואני שמח שנחתי קצת, כי
הסרט הוא ארוך ואני לא רוצה להפסיד כלום
ממנו."

שצריך היה להביא אותו למיטה כדי שבני יוכל לראות את הסרט בשקט. למחרת בני סיפר לפיט את הכל מה שהוא הפסיד מהסרט.

"אז מה..פיט" הוא קינטר "אולי לא הייתי תינוק כזה אחרי הכל?"

ואחורה כדי לא להיות ישנוני.
"מה אתה עושה, פיט" קרא בני "אתה משגע אותי! אני רוצה לראות את הסרט בשקט!"

בבקשה שב בשקט והסתכל בטלוויזיה!"
"סליחה!" פיהק פיט. ואמנם, במחצית הסרט האהוב שלהם פיט נרדם חזק.
בני ניער אותו "פיט, התעורר! אתה מפסיד את הסרט!"
"מממ" אמר פיט "לך מכאן!"
"פיט! תתעורר!" קרא בני "אתה מפסיד את הכל!" אך לשווא. בני ניסה להעיר אותו אבל פיט לא זז.

למעשה הוא התחיל אפילו לנחור!
"היי, פיט תתעורר!" קרא בני מיואש. אך בסוף פיט ישן כל כך חזק ונחר בקול רם, עד

הרגיש כבר מתוסכל ולא רצה שיזכירו לו את כל היופי שהפסיד, כי נרדם. "בני" הציע פיט פתאום "אולי נעבור לצד שני של המגרש ונשחק בכדור." "פיט" קרא בני "לא עכשיו, אנו מדברים על הסרט!"

פיט נאנח ועבר לבדו לאט לצד שני, אל קבוצת עכברים שניה, ששיחקה בכדור. "אוכל אולי

להצטרף?" שאל. "בוודאי, בוא!" קראו אליו.

פיט שיחק תחילה נהדר אך אחרי זמן מה נעשה כל כך עייף שבקושי החזיק את עיניו פתוחות.

הוא ידע שאם לא יפסיק לשחק הוא עלול להירדם והכדור יפגע בראשו. הוא נפנף לעכברים אחרים לשלום והלך לספסל קטן

פיט כמעט בכה. הוא לא אמר מילה כי ידע שבני צודק. והוא ידע שכל החברים שלהם במגרש המשחקים ידברו היום רק על הסרט.

והוא באמת הצטער שנרדם ממש באמצע. מאוחר יותר, אחרי שבני ישן את תנומת הצהריים שלו, האחים לקחו את האופניים שלהם ורכבו אל מגרש המשחקים. כל העכברים התאספו שם ובהתרגשות רבה דיברו על מה שראו אתמול בסרט. "זה היה אולי הסרט הטוב ביותר שראיתי אי-פעם!" אמר עכבר קטן אחד. כולם הסכימו. פיט לא יכול היה יותר לסבול זאת. גם כך

העכברים אינם תינוקות.
הוא עלה בסולם לדרגש העליון ונפל על
המזרן. תוך רגע ישן כבר.

כשפיט התעורר הוא הרגיש נהדר. "הי בני,

אני מרגיש כל כך טוב! יש לי מרץ כזה! בוא!

כדי להמתין לבני. מאוחר יותר הרגיש
שמישהו דוחף אותו בצלעות.
"קום, פיט, הגיע זמן לחזור הביתה" דיבר
אליו בני. בני ישב לידו על הספסל. הוא דיבר
בשקט וניסה להעיר אותו. פיט נרדם ישר
במרכז מגרש המשחקים!
הוא התבייש מאוד. מה אם עכברים אחרים
ראו שהוא ישן? ילעגו לו בלי סוף.
"האם מישהו ראה שאני ישן?" שאל פיט את
בני, כשהוא מביט סביב.
"לא, כל העכברים הלכו הביתה" אמר בני
"בוא, נלך גם אנחנו הביתה." הוא עזר לו
לקום ושניהם יצאו לדרך.
"אתה יודע, פיט, אילו מדי פעם חטפת תנומה
לא היית עייף כל כך, ובוודאי לא תפסיד כל
כך הרבה." אמר בני כשהם רוכבים על
אופניים דרך השביל בשדה.
פיט נד בראשו "אני מתחיל לחשוב שזה רעיון
לא רע" אמר.
למחרת, כשבני הלך לישון בצהריים, גם פיט
הצטרף. אחרי הכל, אמר לעצמו, בני וכל יתר

נשחק בכדור" בוא פטפט בהתרגשות.
בני פיהק "טוב, טוב, אבל תן לי דקה." בני
היה עוד רדום קצת.
פיט זרק כדור ותפש אותו חזרה ורץ סביב
החדר. הוא הרגיש נהדר.
כשבני התעורר ממש האחים עכברים יצאו
למגרש המשחקים ושיחקו שם כל אחר
הצהריים.
בני צדק! אפילו רגע לא הרגיש פיט עייפות!

